

вийшов друком у Львові вже 1934 року. Це не просто твір про Голодомор, це твір-реквієм, виконаний виразником інтересів українського селянства. У ньому є писвята: «Матерям, що загинули голодною смертю в Україні в роках 1932-1933». На прикладі Марії, котра із життєрадісної жінки-господині, для якої праця та її родина були сенсом усього життя, перетворюється на руїну, пустку, і, врешті-решт, помирає разом з усією своєю сім'єю від голоду, автор розповідає про долю Великої України, її трагедію за часів тоталітарного режиму.

Однак попри неймовірну трагедію, у творі проглядаються мотиви незнищенності: український народ безсмертний і має своє майбутнє. Такими були життєві переконання самого Уласа Самчука: «повстаньте і повірте в себе! Бог любить того, хто відчуває в собі частку його самого, його безсмертного, його розумного і його всемогучого. Яке право маєте ви, діти найкращої з країн, не чути себе такими?...»

19. Старів С. страта голодом [Текст]/ С. Старів. – К.: Вид. центр «Просвіта», 2002. – 272 с.

Підготувала: провідний бібліограф РЦБС Луців Ж. Я.